

[Bødil Koch.]

håndværket og den kunstneriske formgivning og kan udstrækkes til andre former for kunstnerisk skaben osv.

Det var mit indtryk, at der i udvalget var forståelse for, at denne udformning var rimelig og mere logisk i betragtning af den forsøgsform, lovforslaget har fået, men vore arbejdsforhold har været så barokke, at havde jeg fastholdt ønsket om denne — synes jeg — fornuftige lille ændring og der derfor skulle være sket omtrykning, så kunne vi simpelt hen ikke have nået at få lovforslaget vedtaget i denne samling.

Der er også en anden ændring, som heller ikke kunne nås. Udvalget henstiller i betænkningen, at kunstnere kommer til at repræsentere kunsthåndværket i udvalget og i repræsentantskabet. Jeg synes, der burde have stået, at det blev kunsthåndværkere, der kommer til at repræsentere Landsforeningen for Kunsthåndværk i repræsentantskabet, for landsforeningen er jo ikke en kunstnerorganisation som de andre i loven nævnte, men har også erhvervsfolk i sin styrelse.

Jeg er meget tilfreds med, at ministeren mener, at den eksisterende fordeling af hædersgaver på bestemte personer bør ophæves, sådan at kvalificerede personer inden for den samlede kunstnerstand kan komme i betragtning. I udvalgsbetænkningen blev det jo henstillet til ministeren at søge klaring over problematikken omkring indstillingsretten for hædersgaver til udøvende og andre kunstnere samt at overveje at samle alle bevillingerne under kunstfondlovgivningen i én pulje. Jeg ved, at ministeren er enig med udvalget i, at dette vil være en god foranstaltning.

Nu må vi så se, hvordan kunstfondloven kan fungere i sin ændrede form. Mig forekommer den ikke rigtig hverken at være blevet fugl eller fisk, men der sker i hvert fald en højst tiltrængt ajourføring af kunstfondens økonomiske rammer. Spørgsmålet er dog, om vi ikke ved næste revision skulle søge beløbene pristalsreguleret.

Det siger i øvrigt sig selv, at mit parti

vil stemme for lovforslaget i den skikkelse, som det under de dårlige vilkår har været muligt at give det. Jeg synes, det er godt, at revisionen skal foretages senest i 1972-73.

Lembourn: Under behandlingen af dette lovforslag har der både i udvalget og i pressen været en meget engageret diskussion om kunsthåndværkets stilling i forhold til kunstfondloven. Repræsentanter for forfattere og billedhuggere har med megen styrke hævdet, at kunsthåndværket ikke hørte hjemme i kunstfondlovgivningen. Lovforslaget gik ud fra en anden opfattelse. Jeg må sige, at jeg egentlig tror, jeg i modsætning til fru Bodil Koch under debatten har nærmet mig det synspunkt, som jeg også forstår ministeren har, at det faktisk ikke er muligt at skelne skarpt mellem, hvad der er egentlig skabende kunst, og hvad der er kunst, hvori der indgår et formidlende moment. Jeg kommer derfor til det resultat, at jeg ikke tror, man skader kunstfondlovgivningens principper ved at tage kunsthåndværket med ind. Noget andet er, at det måske kan være klogt på et senere tidspunkt at overveje en selvstændig lovgivning, som omfatter mange forskellige områder af kunsthåndværket. Som det også fremgår af betænkningen, har udvalget også drøftet dette i forbindelse med spørgsmålet om kunsthåndværkerskolens overførelse til kulturministeriet, og muligvis kunne man i forbindelse med dette formulere et lovforslag, som samlede støtten inden for dette område. Men jeg mener altså ikke, man kan sige, at vi nu udvander kunstfondlovgivningen ved at tage kunsthåndværket med.

Noget andet er, at mit parti fuldt ud kan tilslutte sig, at der ikke oprettes et permanent 3 mands udvalg, som skal fordele disse 200.000 kr. til kunsthåndværket. Som jeg sagde ved første behandling, synes det at være at overadministrere. Vi kan altså tilslutte os ændringsforslaget om, at man nedsætter et udvalg for et år ad gangen. Dette må betragtes som et eksperimen-